

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Vendre fum i pretendre convèncer

Cal combatre la indolència i el fatalisme per treure Andorra del cul-de-sac

Dimarts passat es va presentar un nou capítol de l'interminable serial del calendari reformista del Govern de DA. Cada cop es nota més la sonsònia repetitiva i buida.

Es pretenen moderns però la modernitat política té aquesta característica: una ignorància atrevida. I de quina manera.

No és la primera vegada que els fidels servidors del cabdill Toni Martí demostren que en política no hi ha res pitjor que pensar que s'ha descobert la pólvora i, a més, pretendre explicar-la a qui en sap molt més que tu.

Els sembla que encara poden dir que la història d'Andorra va començar la primavera de l'any 2011 amb l'onada taronja que, baixant avinguda Carlemany avall, va arribar a la Casa de la Vall i a l'edifici administratiu del Govern, al carrer Prat de la Creu.

Tanta intel·ligència moderna ens esgarrija. Si pensàvem que el coneixement podia acumular-se ens havíem ben equivocat.

Estem comprovant que guanyar eleccions amb majoria absoluta no solament va acompanyat dels escaients nomenaments institucionals. També mou un núvol de patrocinats i companys de viatge que acaben remenant les cireres amb profund agraïment al cabdill. El ventall de grups clientelars és ampli i té aspecte de secta.

En tots els casos els seus protagonistes han vist massa pel·lícules: l'estil dels conxorxats es confon amb el que veiem en els prospectes de propaganda de marques de moda. Tot encaixa.

Per això promouen un pensament únic i per això també manipulen constantment la realitat. Ho explicava molt bé, dijous passat, Joan Marc Miralles, secretari d'organització d'SDP, a la seva tribuna setmanal a l'*Ara*. ad: els dirigents de DA necessiten cues de pansa per recordar que, abans de la seva onada, hi va haver altres governs que van assentar les bases de la reforma necessària. Ells, molt a desgrat seu, només han pogut continuar

---

Companys de viatge remenen avui les cireres amb profund agraïment al cabdill

---

Els dirigents de DA no tenien cap altre projecte que fer-nos fora del Govern

---

la reforma fiscal i el camí d'embranchament amb Europa que nosaltres vam encarar. No tenien cap altre projecte que fer-nos fora del Govern.

Venen fum, d'una inversió estrangera inexistent. I pretenen convèncer amb una valentia que no és res més que fatxenderia, creient-se que la ciutadania és cega.

Malfiem-nos dels que pretenen certificar les condicions sota les quals la gent és o no és de fiar. En cinc anys de Toni Martí al Govern el camp polític s'ha om-

plert de pressions i advertiments amenaçadors amb l'objectiu de neutralitzar els desitjos de canvi de la societat. Els fa por la discrepància democràtica i la perseguixen.

Al pati polític d'Escaldes al Prat del Roure, es va poder sentir un soroll de veus que advertien contra els altres i que presagiaven mals i desordres. Són especialistes a identificar els riscos aliens, a la vegada que pressuposen les pitjors intencions en l'adversari, que, com escrivia aquí la setmana passada, assenyalen com un enemic.

Llegint i sentint alguna d'aquestes admonicions del Prat del Roure només podem pensar que el nostre sistema polític i institucional potser no serà prou fort per resistir el pas dels mals governants. Aquest Govern –amb el ministre de Finances que no es mou de la cadira per “no perjudicar Andorra” al capdavant– passarà de ben segur a la història com el Govern dels pitjors.

Ja n'hi ha prou d'insultar els polítics que no combreguem amb el cabdill Martí. Comença a ser hora de parlar de polítiques. Ens calen projectes polítics per combatre la indolència i el fatalisme i per treure Andorra del cul-de-sac.

Convé una proposta política que plantegi unes concepcions radicalment diferents. Una proposta per impulsar els canvis socials, però també institucionals, necessaris perquè la diversitat de la societat andorrana i la seva complexitat ens porti a una manera diferent de governar.